

med til, at vi under udvalgsarbejdet ser på, hvad omfanget er, og hvad det er for nogle problemer, vi kan forudse, hvis man afskaffer den særlige eftergivelsesordning for studiegæld, som jo bl.a. gør, at man kun ser på skyldnerens egne forhold, at man har mulighed for straks at søge eftergivelse, hvis man bliver førtidspensionist, at man har mulighed for at have nogle regler for, at man normalt ikke skal betale mere end 15 år osv.

Er ordføreren villig til, at vi ser på det, og hvis det viser sig, at der altså er nogle særlige grunde til at have en særlig ordning for studiegæld, så tager vi det ud af det her forslag?

Kl. 10:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:22

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg sagde i mit svar til ordføreren i første omgang, at det hovedsagelig var rettet mod de gamle lån, og det gælder selvfølgelig også de nye, det er jeg ganske med på.

Jeg synes, det ville være fint, at vi under udvalgsbehandlingen får kigget på, hvad omfanget af det her er og får det belyst, men udgangspunktet er, at jeg synes, det er naturligt, at vi får ensartede regler. Men vi kigger gerne på det i udvalgsbehandlingen, og så tager vi den derfra.

Kl. 10:23

Formanden:

Der er ikke flere, der ønsker ordet til korte bemærkninger. Tak til hr. Torsten Schack Pedersen, og næste ordfører er hr. Nick Hækkerup.

Kl. 10:23

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Man skal passe på fællesskabets penge, som om det var ens egne. Det skal man, fordi det viser respekt over for de borgere, der ærligt betaler det, de skal, og fordi fællesskabets penge jo er finansieringsgrundlaget for vores fælles velfærd: vores daginstitutioner, vores folkeskole, vores ældrepleje og vores sygehuse osv.. Derfor er Socialdemokratiet positivt over for det fremlagte forslag, der har det udtalte mål at sikre en mere effektiv inddrivelse af gæld til det offentlige.

Lovforslagets væsentligste indhold er at samle de inddrivelsesregler, der findes spredt rundt omkring i den eksisterende lovgivning, i en lov. Der er dog også et par punkter i forslaget, hvor der foretages ændringer af mere materiel karakter. Jeg vil nævne et par stykker, som efter Socialdemokratiets opfattelse påkalder sig særlig interesse. Der lægges, som det også er blevet

nævnt tidligere, op til en lempelse af reglerne for eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper, som betyder, at flere vil kunne få en hånd til at slippe ud af en fuldstændig fastlåst økonomisk situation og dermed en lettere adgang tilbage til en tilværelse som selvforsørgende. Den del hilser Socialdemokratiet velkommen.

Til gengæld synes vi, at der er grund at genoverveje den foreslåede ophævelse af reglerne om eftergivelse af studiegæld og tilskud til tilbagebetaling af statsgaranterede studielån. Efter forslagens bemærkninger er det et problem, der relativt hurtigt løser sig selv. Antallet af tilbageværende lån er stærkt faldende. Til gengæld må man formode, at eftergivelsen og tilskuddene har stor betydning for dem, der er omfattet af det, og det er altid klogt, når vi vedtager lovgivning her i Folketinget, at vi tænker os om og overvejer, hvad det betyder for de enkelte mennesker, der står i beslutningens anden ende, og hvis privatøkonomiske situation vi risikerer at skubbe markant til med et relativt lille forslag. Derfor vil vi meget gerne se på den del af det i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Socialdemokratiet er som tidligere nævnt positivt indstillet over for de foreliggende forslag. Om forslagene når målet om at sikre en mere effektiv inddrivelse af gæld til det offentlige, afhænger naturligvis af den virkelighed, som loven skal fungere i. Virkeligheden er, at med de omfattende besparelser, regeringen har gennemført og agter at gennemføre på skatteområdet, er der en meget stor risiko for, at den fairness, som er et centralt mål i skatte- og afgiftsinddrivelsen, lider skade.

Vi modtager – og det er jeg sikker på også gælder for mine kollegaer i Folketinget – stadig mere bekymrende meldinger ude fra landet om inddrivelsen, der sejler, ligesom Rigsrevisionen allerede i sin fjerde rapport fra 2007 påpegede, at ressourcerne ikke står mål med opgaverne. SKAT havde i 2006 9.170 årsværk til at sikre fairness frem for fusk, og i år er det tal reduceret til 8.344 årsværk, og med det fremlagte forslag til finanslov for 2009 vil der i 2012 kun være 6.782 årsværk tilbage. Med andre ord skal man med 6.782 årsværk udføre arbejde, som blev varetaget af 9.170 årsværk.

Det nytter ikke meget, at vi vedtager en funktionel fin og velmenende regulering, hvis der ikke er nogen til at sikre, at den virker ude i virkeligheden. Signalerne er tydelige: Restancerne bare vokser og vokser. Alene de kommunale re-